

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 4.5.2007
COM(2007)233 végleges

**A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE A TANÁCSNAK, AZ EURÓPAI
PARLAMENTNEK, AZ EURÓPAI GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁGNAK,
A RÉGIÓK BIZOTTSÁGÁNAK ÉS AZ EURÓPAI KÖZPONTI BANKNAK**

Az euro bevezetése Szlovéniában

1. BEVEZETÉS

Szlovénia az EK-Szerződés 122. cikke (2) bekezdése alapján 2006. március 2-án konvergenciaértékelési kérelmet nyújtott be, melynek alapján a Bizottság és az EKB elkészítette konvergenciajelentéseit¹, megvizsgálva, hogy az ország elérte-e a fenntartható konvergencia magas fokát, különös tekintettel az EK-Szerződésben megállapított „maastrichti” konvergencia-kritériumokra. A Bizottság 2006. május 16-i javaslatát követően a Tanács 2006. július 11-én határozatot hozott Szlovénia eltérésének megszüntetéséről. Ezen kívül határozott az euro szlovéniai bevezetésének dátumáról (2007. január 1.), valamint a nemzeti valuta euróval szembeni átváltási árfolyamáról (egy euro 239,640 tolar).

Szlovénia euróvezetethez való csatlakozásának ezen megerősítését követően az ország fokozta és véglegesítette az euróra való átállás gyakorlati előkészületeit. A szlovéniai euro-átállási terv az úgynevezett „big bang” forgatókönyvre épült², mely szerint az euróbankjegyek és –érmék az euro bevezetésével azonos napon (Szlovénia esetében 2007. január 1-jén) kerülnek forgalomba. A párhuzamos használat időszaka, mely alatt a szlovén tolar és az euro is törvényes fizetőeszköz volt, 2007. január 1-től 14-éig tartott; ezt követően az euro vált az egyetlen törvényes fizetőeszközzé.

Bár Szlovéniát számos kedvező körülmény segítette, a sikeres átállás elsősorban az idejében elvégzett alapos előkészítő munkának köszönhető. Ez a közlemény az ország átállásának legfontosabb szempontjait mutatja be, különös tekintettel a készpénzcserére, az állami és a magánszektor közigazgatási és pénzügyi rendszereinek átállítására, az árak alakulására (és ezek érzékelésére), valamint az euróra való átállás közvélemény általi megítélésére. Végetetül a közlemény a jövőbeni euro-átállásokra tekintettel levonja a szlovéniai átállás főbb tanulságait.

2. AZ EURO ZÖKKENŐMENTES BELÉPÉSE A SZLOVÉN MINDENNAPOKBA

Mivel az ország két euróvezetbeli országgal (Olaszországgal és Ausztriával) határos, a szlovének többsége már nemzeti fizetőeszközként való bevezetése előtt jól ismerte az eurót. Az új tagállamokban végzett felmérések³ szerint a szlovének ismerték legjobban az eurókészpénzt, mivel a lakosság 95%-a látott már euróbankjegyeket (a tíz új tagállam 77%-os átlagával szemben) és 93%-a látott már euróérméket (a 70%-os átlaggal szemben). Hasonlóan sokan használtak már korábban is euróbankjegyeket (80%) vagy euróérméket (77%). Számos szlovén állampolgár és vállalkozás már jóval 2007. január 1-je előtt rendelkezett bizonyos összegű eurókészpénzzel vagy euróban vezetett bankszámlával.

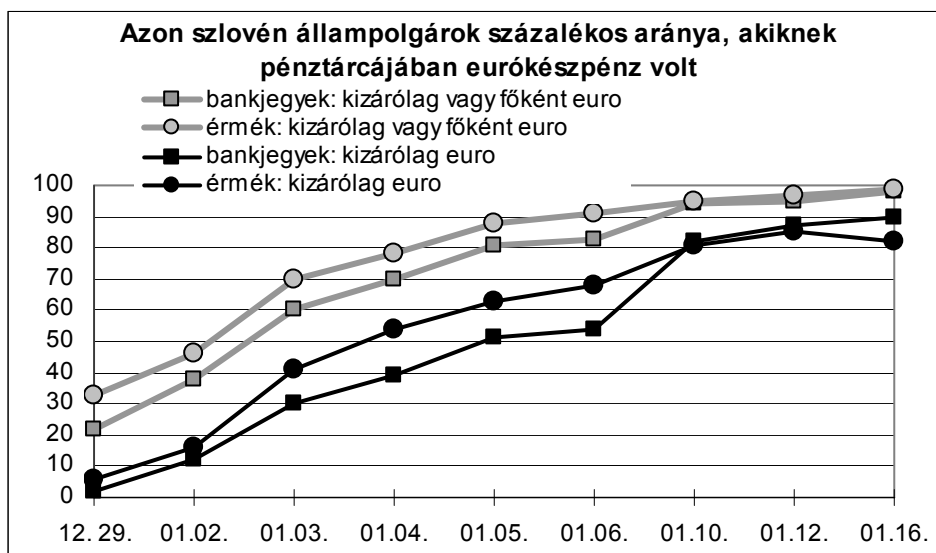
¹ COM(2006)224, 2006. május 16. és EKB 2006. májusi konvergenciajelentés.

² Az euróvezet jelenlegi államai az eurót a „madridi” forgatókönyv alapján vezették be, mely egy hároméves átmeneti időszakot foglalt magában: az euro már 1999-ben (Görögország esetében 2001-ben) ezen országok pénzneme lett, az euróbankjegyek és –érmék azonban csak 2002-ben kerültek bevezetésre.

³ Bizottság – Eurobarometer 191. sz. gyorsfelmérés, 2006. szeptember.

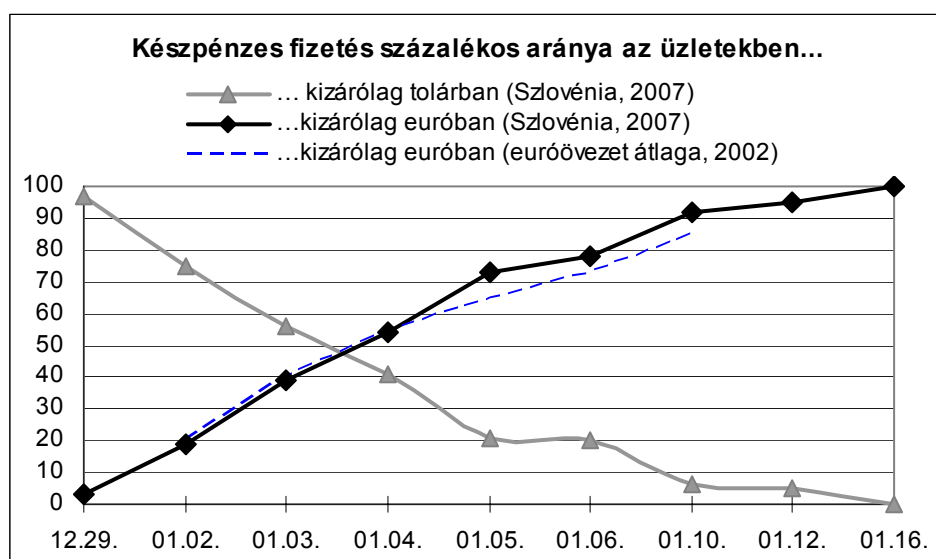
Az euro törvényes fizetőeszközként való 2007. január 1-jei bevezetését követően az euro relatív aránya a készpénzforgalomban gyorsan növekedett, amint azt az 1. ábra is szemlélteti. A grafikon egy, a Bizottság megbízásából a szlovén lakosság körében szűrőpróbaszerűen naponta végzett telefonos közvélemény-kutatás alapján készült, melynek során a válaszadókat pénztárcájuk tartalmáról kérdezték. A válaszadók több mint fele már január 5-én este úgy nyilatkozott, hogy pénztárcájában kizárólag euróbankjegyek és euróérmék vannak.

1. ábra

A válaszadókat a legutóbbi készpénzes vásárlásukról is megkérdezték (lásd 2. ábra). 2007. január 4-én a készpénzes fizetések több mint felét már euróban bonyolították le. A következő napokban az euróban végrehajtott fizetések aránya meredeken nőtt. A 2. ábra azt is szemlélteti, hogy a folyamat az euro bevezetésének 2002-es első hulláma során tapasztalt átlagos folyamatokhoz hasonlóan zajlott.

2. ábra

Bár Szlovéniát az általában kedvező körülmények is segítették, a tolárról euróra való átállás sikere elsősorban az euro bevezetését megelőző, idejében elvégzett minőségi előkészítő munkának köszönhető, mely már 2005 januárja – a nemzeti átállási terv elfogadása – előtt megkezdődött⁴. Ez a közlemény a továbbiakban részletesen elemzi azon tényezőket, melyek hozzájárultak az átállás sikeréhez.

Szlovénia euróra való átállása megerősíti az első hullám azon tapasztalatát, hogy a kezdeményező és időben megkezdett előkészületek kifizetődőek. A jól felkészült országok jutalma a gyors és zökkenőmentes átállás, valamint a lakosság körében tapasztalt pozitív megítélés.

3. A SZLOVÉN KÉSZPÉNZCSERE

A készpénzcsere a nemzeti átállás leglátványosabb része. Ez a művelet gyakorlatilag minden állampolgárt és vállalatot közvetlenül érint. Ennek sikere jelentős mértékben függ attól, hogy a nemzeti központi bank időben – tehát az euróra való átállás időpontja (€-nap) előtt – ellátja-e a bankokat és egyéb pénzügyi intézményeket euróbankjegyekkel és –érmekkel („frontloading”). A bankoknak pedig arra kell törekedniük, hogy a készpénzes ügyleteket bonyolító vállalkozásokat, különösen kiskereskedőket az €-nap előtt ellássák eurókészpénzzel, lehetővé téve számukra, hogy kizárólag euróban adjanak vissza, és így elkerülhető legyen a nemzeti valuta „újrafelhasználása”. Az eurókészpénz forgalomba hozásával egy időben a bankoknak és a kiskereskedőknek a nemzeti valuta gyors visszaáramlásával is meg kell küzdeniük.

3.1. Az €-napot megelőző frontloading és sub-frontloading eljárások

A szlovén központi bank 2175,0 millió EUR névértékben összesen 94,5 millió bankjegyet kapott az eurórendszer stratégiai készletéből⁵. A Finn Pénzverde 296,3 millió euróérmét juttatott el 104,0 millió EUR névértékben⁶.

A hitelintézetek euróérmekkel való előütemezett ellátása (frontloading) 2006. szeptember 25-én, euróbankjegyekkel való előütemezett ellátása 2006. november 29-én kezdődött. A szlovén bankokhoz 2006 vége előtt összesen 772 millió EUR értékű euróbankjegy és 250 millió (összesen 84 millió EUR értékű) euróérme jutott el.

A kiskereskedők és más vállalatok hitelintézeteken keresztül történő előütemezett ellátása (sub-frontloading) 2006 decemberében kezdődött meg. A sub-frontloading az előütemezett ellátás során eljuttatott összes bankjegy értékének 0,9%-át és a pénzérmék értékének 7,4%-át érintette. Ez magában foglalja a szakmai ügyfeleknek eljuttatott, egyenként 201 EUR értékű kezdőcsomagokat, valamint a 450 000 darab, egyenként 12,52 EUR értékű mini érmekészletet is, mely minden címletből tartalmazott egy vagy több érmét. Ezeket a szlovén lakosság 2006. december 15-étől szerezhette be a bankokban és szinte valamennyi el is fogyott. A 2002-es készpénzcserehez képest a sub-frontloading szerepe viszonylag kisebb volt. Más csatornákon

⁴ Lásd még a Bizottság negyedik jelentését az euro-övezet jövőbeli bővítésének gyakorlati előkészületeiről (COM(2006)671, 2006. november 10.).

⁵ A készpénzcsere vonatkozó adatokat a szlovén központi bank és az EKB bocsátotta rendelkezésre.

⁶ Szlovénia nem rendelkezik nemzeti pénzverdével; az érmék szállítására közbeszerzési pályázatban a finn pénzverdét választották ki.

keresztül azonban számos szlovén vállalat és állampolgár már korábban szert tett euróérmékre.

3.2. A párhuzamos használat időszaka

A szlovén hatóságok úgy döntöttek, hogy a párhuzamos használatot a lehető legrövidebb időszakra korlátozzák. A 2005 januárjában elfogadott eredeti euro-átállási terv mindössze egyhetes időszakot írt elő, ezt azonban a terv egy későbbi változatában két hétre bővítették. Ez az időtartam jelentősen rövidebb volt, mint a párhuzamos használat 2002-ben alkalmazott időszaka, mely országonként eltérő volt, és számos helyen akár két hónapig is eltartott⁷.

A kereskedelmi bankok csupán 2007. január 3-án nyitottak ki, néhány bankfiók azonban (országszerte összesen 52) január 1-jén és 2-án is nyitva tartott, kizárólag a készpénzcseré céljából. Emellett a szlovén központi bank is kinyitotta pénztárát.

A bankjegykiadó automaták (ATM-ek) átállítása hamar megtörtént, az ország 1500 bankjegykiadó automatájának kétharmada már 2007. január 1-jén hajnali 4 órakor készen állt az euróbankjegyek kiadására, a nap végére pedig 93%-uk teljesen „euróképes” lett. A teljes ATM-hálózat átállítása január 3-án fejeződött be. Az automaták átállításának sebessége nagyjából megegyezett a 2002-ben tapasztalt gyorsasággal.

Ugyanakkor a bankjegykiadó automatáknál 2007 januárjának első napjaiban az átlagosnál is kevesebb tranzakciót bonyolítottak le, ami jelentős különbség a 2002-es első hullám tapasztalataihoz képest, amikor a napi tranzakciók száma és az automatákból felvett készpénz összege is rekordokat ért el, mivel az állampolgárok első euróbankjegyeik beszerzése céljából tömegesen vették igénybe az automatákat. Ez a roham részben azzal magyarázható, hogy az emberek kíváncsiak voltak az új bankjegyekre. Szlovéniában efféle kíváncsiság lényegében nem létezett, mivel a lakosság túlnyomó része már az euro bevezetése előtt ismerte az eurókészpénzt. Emellett a 2006. december 29-én végzett telefonos közvéleménykutatás adatai (lásd 1. ábra) megerősítették, hogy a lakosság jelentős része már az €-nap előtt rendelkezett eurókészpénzzel. Az állampolgárok és a vállalkozások általában nehézségek nélkül juthattak eurókészpénzhez, jóval az €-nap előtt is.

A POS-terminálok hálózatának átállítása 2007. január 1-jének első óraiban befejeződött. A POS-műveletek mennyisége az üzletek január 3-i nyitása és január 6-a között hamar visszatért a megszokott szintre.

Az eurókészpénz €-nap előtti és utáni széles körű hozzáférhetősége döntően hozzájárult a készpénzcseré zökkenőmentes lebonyolításához. A készpénzcseré gyorsasága hasonló volt a 2002-es első hullám során tapasztaltnak, ugyanakkor a megfelelő mennyiségű eurókészpénz beszerzésére több idő és lehetőség állt az állampolgárok és a vállalkozások rendelkezésére.

A szlovén készpénzcseré megerősíti továbbá a rövid (kéthetes) párhuzamos használat megvalósíthatóságát. Ezzel a kiskereskedőkre és egyéb vállalkozásokra nehezedő teher minimálisra csökkenthető.

⁷

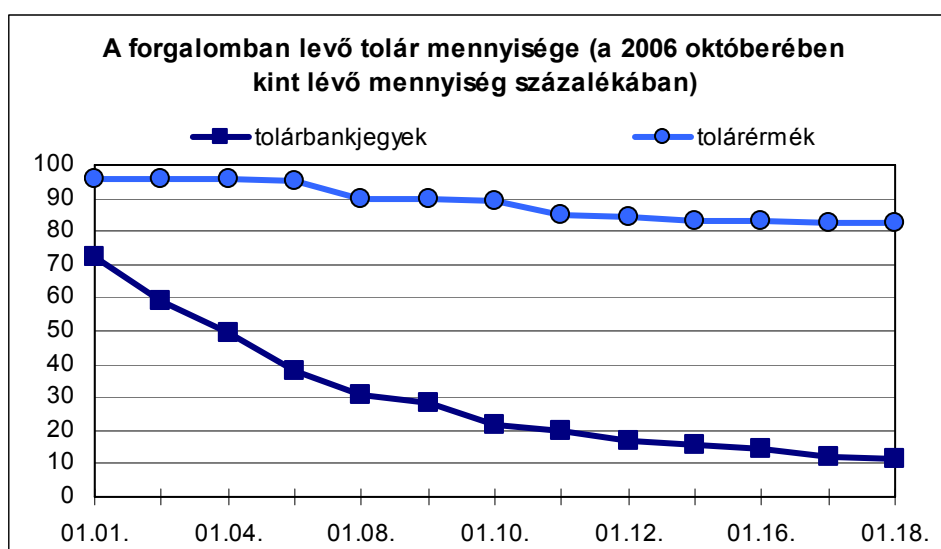
A párhuzamos használat időszaka kilenc országban (BE, GR, ES, IT, LX, NL, AU, PT, FI) 2002. január 1-jétől február 28-ig tartott. Írországból 2002. február 9-én, Franciaországban február 17-én ért véget. Németországban nem jelölték ki időszakot, a kiskereskedők és a bankszövetségek közös nyilatkozata alapján azonban a német márka 2002. február 28-áig használható volt készpénzként.

3.3. A nemzeti valuta gyors visszaáramlása

A tolár készpénz visszaáramlása 2006 novemberében és decemberében kezdődött (néhány bank ügyfelei számára lehetővé tette, hogy bankszámlájukra 2006. december 1-jétől átváltási árfolyamon, díjmentesen helyezhessenek el eurókészpénzt). Január 1-jére a kint lévő tolárbankjegyek teljes értékének közel 28%-a visszakerült⁸; a visszaáramló tolárérmék értéke a forgalomban lévő összmenyiséghez képest elhanyagolható volt⁹.

A nemzeti valuta visszaáramlása gyors ütemben folytatódott (lásd 1. ábra): 2007. január 4-ére a kint lévő tolárbankjegyek teljes értékének több mint fele, 2007. január 11-ére több mint 80%-a visszakerült. Január végére a tolárbankjegyek mindössze 8,5%-a maradt forgalomban. A 2002-es helyzethez képest mindez igen kedvező képet mutat, mivel akkor január közepéig a nemzeti bankjegyek csupán 40%-át, január végéig pedig 70%-át juttatták vissza a központi bankokba. A tolárérmék visszaáramlása sokkal fokozatosabban zajlott (lásd 1. ábra); január végén az érmék 71,5%-a még forgalomban volt.

3. ábra

A nemzeti valuta gyors visszaáramlása, ami a 2002-es első hullám idején komoly fennakadásokat okozott, szembetűnően hamar végbement, különösen a tolárbankjegyek tekintetében.

2007. március 1-jéig a készpénzt a bankokban díjmentesen át lehetett váltani. Ezt követően a szlovén központi bank a tolárbankjegyeket díjmentesen és korlátlan ideig, míg a tolárérméket 2016 végéig váltja át.

⁸ A 2006. december 31-én forgalomban lévő tolárbankjegyek összértéke 149 631 milliárd SIT (622,7 millió EUR) volt, ez a 2006 októberében forgalomban lévő tolárbankjegyek átlagértékének (207 039 milliárd SIT ill. 864,0 millió EUR) 72,1%-a.

⁹ A 2006. december 31-én forgalomban lévő tolárérmék összértéke 3 602 milliárd SIT (15,0 millió EUR) volt, ez a 2006 októberében forgalomban lévő tolárérmék átlagértékének (3 752 milliárd SIT ill. 15,7 millió EUR) 96,0%-a.

A széles nyilvánosság számára nyújtott szolgáltatásként és a KBER/EKB alapokmányának 52. cikke értelmében az eurórendszer központi bankjai intézkedéseket tettek annak biztosítása érdekében, hogy 2007 első két hónapjában egy adott napon bármely félre/tranzakcióra vonatkozóan legfeljebb 1000 EUR értékig a tolarbankjegyeket országuk területén legalább egy helyen névértéken váltsák át euróra (hasonló intézkedések voltak érvényben a 2002-es átállás idején is).

4. A PÉNZÜGYI ÉS KÖZIGAZGATÁSI RENDSZEREK ÁTÁLLÍTÁSA

A magánszemélyek és jogi személyek nevéen levő mintegy 2,3 millió bankszámlát sikeresen átváltották euróra. Január első napjaiban a szokásosnál lényegesen többen kérdezték le számlaegyenlegüket a bankjegykiadó automatáknál.

A közigazgatási, pénzügyi, számviteli és egyéb érintett rendszerek tekintetében a „big bang” forgatókönyv lényegesen nagyobb erőfeszítéseket kíván, mint az első hullám idején alkalmazott „madridi” forgatókönyv. Akkoriban 1999 és 2001 között hároméves átmeneti időszak (Görögország esetében egy év) állt a közigazgatás és a magánvállalatok rendelkezésére, hogy rendszereiket euróra állítsák át. Mivel a „big bang” forgatókönyvben ez az átmeneti időszak nem létezik, 2006. december 31-éig a szlovén hatóságok és vállalatok kizárólag a tolárt használhatták, 2007. majd január elsejével valamennyi rendszerüket euróra kellett átállítaniuk.

A szlovén vállalatok és közigazgatási szervek időben és megfelelően felkészültek erre a kihívásra, és sikeresen megoldották az átállást. A 2007 februárjában elvégzett 201a. sz. Eurobarometer gyorsfelmérés¹⁰ adatai szerint a szlovén vállalatok 31%-a 2006 első felében vagy korábban, 64%-a pedig 2006 júniusát követően kezdte meg az előkészületeket. A szlovén vállalkozások több mint 94%-a megerősítette, hogy számviteli, számlázási és bérleszámlázási rendszerük 2007. január 1-jére teljes egészében készen állt az euróra való átállásra. Jelentősebb problémákat nem tapasztaltak és nem jelentettek.

A szlovéniai átállás megerősíti a „big bang”-elképzelés jogosultságát a későbbiekben csatlakozó államok, különösen a kisebb országok tekintetében. Mivel 2002 óta rendelkezésre áll az eurókészpénz, az eurózóna későbbiekben belépő tagjai számára ez a forgatókönyv tűnik a legmegfelelőbbnek, különösen mivel a kommunikáció és a tájékoztatás terén ez jár a legkevesebb teherrel.

5. AZ ÁRAK ALAKULÁSA

5.1. Az árak ellenőrzése az átállás időszakában

Az árak párhuzamos feltüntetése 2006 márciusában kezdődött, és a törvények szerint 2007 közepéig tart. A szlovén fogyasztóvédelmi egyesület folyamatosan ellenőrzi az árakat (PriceWatch), felhasználva a fogyasztók részéről érkező tájékoztatást is, akik bejelenthetnek minden, például a korábbi (tolárban kiállított) és az új (euróban kiállított) nyugták és számlák összehasonlításakor észlelt jelentős áremelkedést. Az ellenőrzések során bizonyított

¹⁰ Az Eurobarometer euróval kapcsolatos felméréseinek eredményei a http://ec.europa.eu/public_opinion/euro_en.htm címen érhetők el.

jelentősebb áremelkedéseket rendszeresen nyilvánosságra hozzák. Ezen tájékoztatási politika segítségével a fogyasztók azonnal észlelik az áremelkedéseket és így az esetleges visszaélések visszaszoríthatók.

A szlovén fogyasztóvédelmi egyesület arra is rámutatott, hogy a banki szolgáltatások díjtételei 2006 folyamán jelentősen emelkedtek. A fogyasztóvédelmi egyesület állításai szerint a bankok 2006 elején kezdték emelni néhány szolgáltatásuk díját (pl. a bankjegykiadó automatáknál történő készpénzfelvétel díját). A fogyasztóknak nyújtott pénzügyi szolgáltatások terén (számlavezetés, online banking stb.) 2006 márciusa és decembere között egyes bankoknál jelentős áremelkedéseket észleltek, míg a kisvállalkozások a készpénzbetétek magas díját kifogásolták.

5.2. Az árak alakulása 2006 decembere és 2007 februárja között

Szlovéniában a HICP-infláció 2007 januárjában 2,8% volt, szemben a 2006 decemberében mért 3,0%-kal. Havi összehasonlításban csökkent (-0,5%), amint az a januári szezonvégi akciók következtében az utóbbi évek hasonló időszakában is megfigyelhető volt. A 2007. januári csökkenés mértéke enyhén meghaladta az előző évek azonos hónapjában mértet; a Szlovén Köztársaság Statisztikai Hivatala (SORS) szerint ennek oka elsősorban az energiaárak változása. Az éves HICP-infláció mértéke 2007 februárjában tovább csökkent, 2,3%-ra.

A SORS 2007 januárjában jelentette meg első elemzését arról, hogy milyen hatással volt az árakra az átállás 2006 decemberében. Szokatlan áremelkedést állapítottak meg éttermek, bárók és kávézók esetében, valamint néhány további kiadási kategóriában (személyi szolgáltatások, cipészet, háztartási eszközök javítása, javítási szolgáltatások és szállítási szolgáltatások). 2006 decemberében az éttermekben, bárókban és kávézókban tapasztalt szokatlan áremelkedések hatása a becslések szerint 0,12 százalékpontot ért el, a további kiadási kategóriákban tapasztalt áremelkedés hatása pedig további 0,12 százalékpontot. 2007 januárjára a SORS néhány további szokatlan áremelkedést állapított meg ugyanezen kiadások tekintetében, valamint ezek mellett a szabadidős és sportszolgáltatások területén.

A SORS előzetes adatai alapján az Eurostat úgy ítéli meg, hogy az átállás fogyasztóiár-inflációra gyakorolt teljes hatása az átállás időszaka alatt és azt követően 0,3 százalékpont körüli értéket érhet el. Az összes cikket magában foglaló éves HICP-infláció 2007 januárjában tapasztalt, 2,8%-ra való csökkenését figyelembe véve ez az eredmény azt is mutatja, hogy az átállás hatásai, bár érezhetőek, nem tűnnek olyan mértékűnek, hogy a fogyasztói ár összes cikket magában foglaló HICP-szerinti inflációját felgyorsítsa. Ezek a megfigyelések nagymértékben megegyeznek az átállás első hullámának tapasztalataival¹¹. A Szlovén Makrogazdasági Elemzési és Fejlesztési Intézet szintén elemezte az átállás inflációs hatását. Előzetes megállapítása szerint a fogyasztóiár-inflációra gyakorolt teljes hatás 0,24 százalékpontra tehető.

Mihelyt újabb adatok állnak rendelkezésre, az Eurostat szükség esetén felülvizsgálja az átállás inflációs hatására vonatkozó következtetéseit.

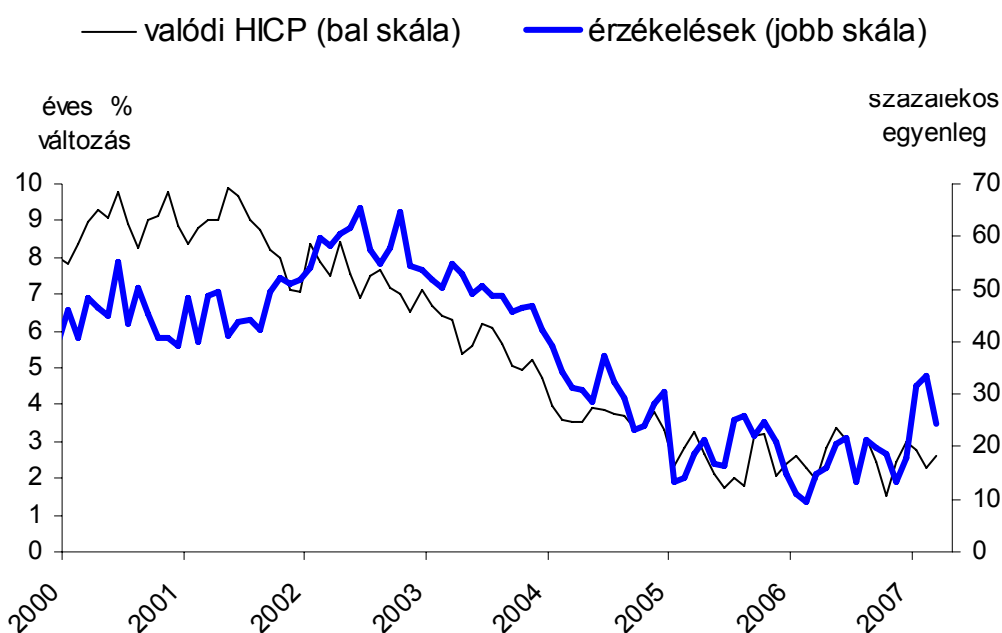
¹¹ Eurostat News Release 69/2003. szám, 2003. június 18.

5.3. Az árak érzékelése

A szlovéniai tapasztalatok az árérzékelés tekintetében is hasonlítanak az első hullám tapasztalataira; Szlovéniában az érzékelt infláció 2007 januárjában jelentősen nőtt, és kis mértékben február folyamán is emelkedett (lásd 4. ábra), annak ellenére, hogy ebben a két hónapban az árak összességében csökkentek. Március folyamán kis mértékben az érzékelt infláció is csökkent. Bár még korai volna következtetéseket levonni, ez a csökkenés arra utal, hogy a szlovén hatóságok fokozott kommunikációs erőfeszítései hatékonyak bizonyultak.

4. ábra

A valós és az érzékelt infláció Szlovéniában

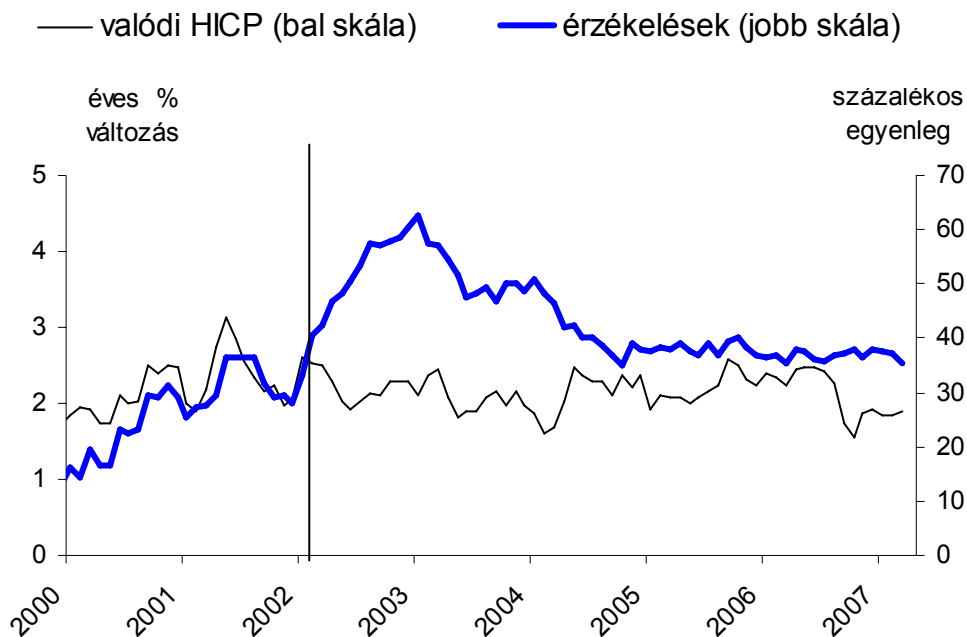

Forrás: Eurostat

Amennyiben a márciusi eredményeket a további adatok is megerősítik, a szlovén tapasztalatok jelentősen eltérhetnek az euróövezetben 2002-ben megfigyelt jelenségtől, amikor az euro bevezetését követően az érzékelt infláció szinte egész éven keresztül folyamatosan meredeken emelkedett (lásd 5. ábra). Öt évvel később a két számsor közti eltérés ugyan fokozatosan csökken, de a különbség máig megmaradt.

5. ábra

A valós és az érzékelt infláció az euróövezetben

Forrás: Eurostat

Az euróra való átállás szlovéniai tapasztalatai ismét világossá tették, hogy az árak alakulásával kapcsolatos érzékelések és várakozások, valamint az árak valós alakulása nem feltétlenül fedik egymást. A pénznem változása hatással van az emberek értékrendszerére, és fokozatos mentális alkalmazkodást igényel – mindez szerepet játszik az átállás folyamatában. Az árak érzékelése bizonyosan a későbbi átállások során is kulcsfontosságú tényező lesz.

6. A KÖZVÉLEMÉNY REAKCIÓJA AZ EURÓÁTÁLLÁSRA

A Bizottság megbízásából 2007. január végén készített 205. sz. Eurobarometer gyorsjelentés megerősíti, hogy a szlovén állampolgárok túlnyomó többsége (95%)¹² elégedett az átállás gördülékenységével és hatékonyságával. Ez kitűnő eredmény az első hullám tapasztalataihoz képest, amikor csupán néhány ország érte el a 90%-ot, az átlag pedig 80% körül volt.

Ami a készpénzcserét illeti, a megkérdezettek 97%-a semmiféle problémát nem tapasztalt a tolarékészpénz eurókészpénzre váltásakor, illetve eurókészpénz felvételekor január első hetében. Pozitív visszajelzések érkeztek a párhuzamos árfeltüntetés használatával (84%), valamint gyakorlati alkalmazásával (94%) kapcsolatban is.

¹² A bekezdésben szereplő százalékos adatok azon megkérdezetteknek vonatkoznak, akik válaszoltak az adott kérdésre, és nem veszik figyelembe azokat, akik a kérdésről nem nyilvánítottak véleményt.

Kevésbé egyértelmű az árak átváltásának megítélése, ezt szűk többség (56%) tartja méltányosnak, míg 44% ellenkezőleg vélekedik. Az árak átváltáskor illetve azt követően történő kerekítését mindössze 38% találja méltányosnak, 62% ellenkező véleményen van.

Végezetül a szlovén állampolgárok 92%-a tartja magát jól tájékozottnak az euróval kapcsolatban (36% nagyon jól tájékozottnak) és 91% inkább elégedett vagy nagyon elégedett a nemzeti hatóságok által nyújtott tájékoztatással. A támogatók magas aránya megerősíti a 2006 februárjában a szlovén vállalkozások körében végzett hasonló Eurobarometer-felmérés eredményét, mely a tájékoztatással kapcsolatban szintén magas fokú elégedettséget (99,2%) állapított meg.

A szlovén közhangulat ismét azt bizonyítja, hogy a tájékoztatás és a kommunikáció központi szerepet játszik az átállási folyamat sikerében.

Az euro gyakorlati hatásairól részletesen tájékoztatott állampolgárok és vállalkozások rendszerint bizakodóbbak a közös valuta bevezetésével kapcsolatban, és a felmérések szerint alig tapasztalnak nehézségeket. Ezzel szemben a hiányos tájékozottság rendszerint aggodalmat és félreértéseket okoz.